

FEMTE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

IN DIE PETRI & PAULI

IHS

Evangelium Luk 5: 1–11, II Årg Högm Joh 1:35–51 Predikan vid Den Evangelisk Lutherske Bekjennelseskirkes Årskonferans Åsljunga 2007 av Asbjørn Hjorthaug

I dag - siste dagen på sommerens årskonferanse møter vi fire av Jesu disipler. Vi møter de i en situasjon der de blir kalt til det store oppdraget om å være blant Jesu apostler. Det var de som etter hvert fikk oppdraget med å gå ut i hele verden for å forkynne evangeliet. De fikk oppdraget med etablere Jesu Kristi kirke rundt omkring utenfor Israel. De som oppdraget med å skrive ned Guds ord slik vi har det i Det nye testamentet. Et ansvarsfullt oppdrag som krevde mye av hver enkelt.

Vår kirke fikk også et oppdrag for 33 år siden. Vi skulle gå ut og forkynne evangeliet i våre nordiske land. Vi etablerte en kirke med basis i den evangelisk lutherske bekjennelse. Vi startet opp menigheter, innsetta prester i det hellige prekenembetet og blei en gudstjenestefeirende kirke med ord og sakrament. Hvordan har det gått? Det er alt etter øynene som ser. Med verdens måte å tenke utvikling, suksess, avkastning på så har det vært en fiasko. Vi er ikke flere men færre og vi har opplevd splittelse og motgang. Det har vært en kamp og en strid. Vi så for oss stor vekst og store muligheter. Det ble med visjonene. Mange fikk rett i sine dystre spådommer om en kirke som ikke ville være i pakt med tidens tenkesett, med unionisme, liberalisme og individualisme, ville ha store problemer med å få medlemmer.

Men dette er et helt feil utgangspunkt. Verdens målestokk er ikke Guds målestokk. Våre tanker er ikke Guds tanker. Hvem er det som satte i gang denne prosessen? Det var Gud fordi han kalte oss. Han gav oss oppdraget. Hva var oppdraget? Gå ut og forkynn evangeliet! Vær en gudstjenestefeirende kirke! Sørg for at ordet forkynnes rent og at sakramentene forvaltes etter Guds ord! Her vil Jesus være tilstede. Her opprettes troen, her styrkes troen og her bevares troen. Vi er såmenn. Vi er de som vanner og planter. Men husk det er opptil Gud og gi vekst. Hadde alt vært opp til prestens og ledernes egenskaper så hadde ingen funnet det verd å komme hit til Åsljunga i dag. Men når dere likevel kommer, så er det for å drikke av kilden med livets vann, ete av livets brød, oppbygges og glede hverandre over Ordet om korset. Vi er på reise i fremmed land mot vårt hjemland. Alt ligger i Guds hånd. Han har lovet å være med alle dager.

Hvordan var det på Jesu tid? Hvordan gikk det med de 12 apostlene som var utvalgt direkte av mesteren selv? Alle utenom Johannes døde for sin tros skyld. De måtte tåle forfølgelse, fengsel og tortur. Når de vandret med Jesus i 3 år, var de ikke alltid like lærenemme. De fulgte ikke alltid like godt med. Jesus måtte igjen og igjen ta de i skole for deres mangel av tro og innsikt. Jesus hadde sine tunge og ensomme stunder.

Jerusalem, Jerusalem, du som slår profetene i hjel og steiner dem som blir sendt til deg! Hvor ofte ville jeg ikke samle dine barn, som en høne samler kyllingene under sine vinger. Men dere ville ikke.
Matt 23,37

Etter dette trakk mange av hans disipler seg tilbake og gikk ikke lenger omkring sammen med ham. 67 Da spurte Jesus de tolv: "Vil også dere gå bort?" 68 Men Simon Peter svarte: "Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord, 69 og vi tror og vet at du er Guds Hellige." 70 Da sa Jesus: "Har jeg ikke utvalgt dere tolv? Og en av dere er en djevel." 71 Han tenkte på Judas, sønn av Simon Iskariot. For han skulle forråde Jesus, han som var en av de tolv. Job 6,66-71

Jeg sier dere: Han skal sørge for at de får sin rett, og det snart. Men når Menneskesønnen kommer, vil han da finne troen på jorden?" Luk 18,8

La oss se litt på hvordan Jesus kalte sine disipler.

Hva slags kriterier la han til grunn når han skulle ha så sentrale personer i sin disippelskare?

Døperen Johannes er i Betania og doper ved Jordan. Han er her bl.a. sammen med 2 av disiplene sine: Johannes, han som har skrevet ned denne beretningen om sitt første møte med Jesus, og Andreas som var bror til Simon Peters bror. Her får vi høre hva Johannes anser som det vesentlige ved kallelsen av han som apostel. Det var en viktig begivenhet. Han skriver ikke mye. Det er kort og konsist, men han angir klokkeslettet på dagen da de var med hjem til Jesus – omkring den 10. time- kl 16.00. Dette understreker at Johannes er nøye med sine nedtegninger. For han er dette viktig.

Dagen før var døperen Johannes også sammen med sine disipler. Han hadde blitt utfordret av noen prester og levitter på hvem han var. Døperen vitnet om at han ikke var Messias eller profeten Elias, men at han var en veirydder for Herren. Når han døyte så var det med vann – en dåp til syndenes forlatelse. Så plutselig dukker Jesus opp. Døperen Johannes peker og sier: "Se, der Guds Lam, som bærer verdens synd" og videre "Han er Guds Sønn". Her ligger hele forklaringen til døperens oppdrag. Han skulle rydde veg for Herren Jesus Kristus og peke han ut. Nå var han her.

Så til dagens tekst.

Igen kommer Jesus gående. Døperen Johannes gjentar sitt vitnesbyrd overfor sine to disipler og sier: "Se, der er Guds Lam." "De to disiplene hørte hva han sa og fulgte etter Jesus."

Hva var den utløsende faktor for Andreas og Johannes? Hvorfor forlot de døperen Johannes og fulgte Jesus? Døperens oppdrag var å vise veien til Jesus. Her forteller Johannes hvem Jesus er, og på dette grunnlaget følger de Jesus. Ingen sterk oppfordring, ingen befaling, ingen ordre bare evangeliet.

Paulus sier jo at evangeliet i seg selv er en Guds kraft til frelse. Det har den evne at den skaper et nytt liv som har troen på Jesus Kristus.

Uttrykket "Guds lam" var vel kjent. At synden ble gjort opp ved å ofre et lam, at Israels folk ble frelst fra dødsengelen ved at et lam ble slaktet og blodet strøket på dørstolpene og at påskemåltidet bestod i ofre et lam var vel kjent. I Jes 53 beskrives Herrens lidende tjener.

Jes 53,4-7 4 Sannelig, våre sykdommer tok han på seg, og våre smerter bar han.

Vi trodde han var blitt rammet, slått av Gud og plaget. 5 Men han ble såret for våre overtredelser og knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham for at vi skulle ha fred, ved hans sår har vi fått legedom. 6 Vi fór alle vill som sauer, vi vendte oss hver sin vei. Men skylden som vi alle hadde, lot Herren ramme ham. 7 Han ble mishandlet, men bar det ydmykt; han åpnet ikke sin munn, lik lammet som føres bort for å slaktes, lik sauen som tier når den klippes. Han åpnet ikke sin munn.

Døperen Johannes har vært tindrende klar. Jesus er fra evighet av. Han er Guds Sønn. Det er Gud selv som tar på seg alle menneskers synd. Uttrykket "Som bærer verdens synd" betyr å bære synden bort og fjerne den. Synden bæres bort fra Guds ansikt og skal ikke mer anklage oss.

Straffen er sonet, skyldbrevet er betalt. Jesus Kristus setter oss i frihet. Jesus er verdens frelser, han er min og din frelser.

Andreas og Johannes hadde ikke noe valg. Her var håpet, her var redningen, her var det evige livet. Troen drev de til å følge Jesus.

Om noen spør meg hvorfor jeg sa ja til kallet som prest så har jeg ikke noe annet svar: Se det Guds lam som bar mine synder. Dette må jeg fortelle andre. Dette er et så fantastisk budskap at vi må rope det ut. Ja men, Asbjørn – du ser hvordan det går – hvor tungt det er – hvor mange som svikter - hvor få vi er – hvor sliten du er – det nytter liksom ikke.

Slike innvendinger endrer ingen ting på selve oppdraget: ”Se der Guds Lam”. Er ikke det like viktig i dag som i går? Dette har jo evighetsverdi for oss alle! Det står fast.

Men for meg er liv eller død ikke verd å snakke om, bare jeg kan fullføre løpet og den tjeneste jeg fikk av Herren Jesus: å vitne om evangeliet om Guds nåde. Apg 20,24

For jeg skammer meg ikke over evangeliet. Det er en Guds kraft til frelse for alle som tror, jøde først og så greker. Rom 1,16

Kjære venner ta med dere dette hjem i dag. Hold fast ved ”Guds Lam som bærer verdens synd”. Når vi kommer hjem til himmelen skal vi se han som han er. Vi skal stå for Guds og Lammets trone og synge Lammets sang. Det er dette som gir oss legitimitet til å fortsette, uansett hvor lite og smått det synes rundt oss. Vi har den største skatt som finnes.

Johannes og Andreas gikk etter Jesus. Jesus snur seg rundt og spør: ”Hva vil dere?” Disiplene ønsket å få vite hvor Jesus bodde. De ble så hjemme hos Jesus hele dagen.

De hadde helt klart et behov for å samtale med Jesus i enerom. Det ble en viktig dag og et viktig møte for de begge to. Johannes rapporterer ingen ting av hva som ble sagt. Men her hjemme hos Jesus ble troen styrket, troen på Jesus Kristus som verden frelser. Det ble et nært og godt forhold mellom Jesus og Johannes. Johannes var den apostel Jesus elsket, han lå ved bordet nærmest Jesus ved det siste måltidet, det var han som stod ved korset og tok seg av Maria Jesu mor. Siden tok han også en ledende stilling. Johannes sine kvalifikasjoner var likevel dette: Guds lam som bar verdens synd.

”Hva vil dere?” spør Jesus. Disiplene ville være med Jesus hjem.

Vil du lærer Jesus å kjenne – så må du gå dit han finnes. Du møter han i hans ord og sakrament. En kirke og en menighet og en gudstjeneste er en slik møteplass.

Han bor i sitt ord, han er til stede der to og tre er samlet i Hans navn, og han er der i brødet og vinen som deles ut til fattige syndere. Å vokse i tro og kjennskap til vår Herre og frelser er betinget av at vi hører og bruker hans Ord. Den Hellige Ånd bor i ordet og vil der være med å helliggjøre deg og bevare deg.

Som sagt sier Johannes ikke noe om hva de snakket sammen om, men vi tenke oss det ut fra det som skjer etterpå. Det hjertet er fylt av flyter munnen over med. Etter at de har besøkt Jesus møter Andreas sin bror Simon Peter og sier til han: ”Vi har funnet Messias.” Så fører han Simon Peter til Jesus. Senere fører Johannes sin bror Jacob til Jesus. Andreas er den første som bekjenner at Jesus er Messias. Døperen Johannes har kalt Jesus Guds Lam og Guds Sønn og etter samtalen med Jesus, har Andreas fått klarhet i at Jesus er Messias, han som alle ventet på og som GT har varslet om. Han som skulle komme og frelse verden fra deres synder. Peter bekjenner en tid senere etter at Jesus har stilt spørsmålet ”hvem sier dere at Menneskesønnen er”:

”Du er Messias, den levende Guds Sønn.” 17 Jesus tok til orde og sa: ”Salig er du, Simon, sønn av Jona. For dette har ikke kjøtt og blod åpenbart deg, men min Far i himmelen. 18 Og det sier jeg deg: Du er Peter; på denne klippe vil jeg bygge min kirke, og helvetes porter skal ikke få makt over den. Matt 16,16-18

Her ser vi hvordan troen på Jesus Kristus og samværet med han i ordet og i sakramentet driver oss til en glede og frimodighet og bekjennelse. Kjenner du deg igjen?

Nå har du vært på leir og fått møte Herren, er det ikke slik at vi må fortelle dette videre til andre? Men en ting er viktig når du kommer hjem, sørg for at gudstjenesten opprettholdes. Det skjer ved du selv aktivt deltar for husk hver gang vi feirer Herrens nattverd forkynnes Herrens død. Og det skal vi fortsette med inntil han kommer igjen.

Neste dag drar Jesus til Galilea og treffer Filip. Denne gangen vender Jesus seg direkte til Filip og sier: *Følg meg!* Jesus har mange veier å gå for å kalle mennesker. Jesus kjenner oss. Filip var en mann som ikke forhastet seg. Nå fikk han klar ordre: Følg meg. Filip hadde sikkert hørt om Simon og Andreas som var fra samme byen som han selv.

Filip får med seg Natanael. Han vitner om at han har møtt den som Moses forteller om: Jesus fra Nasaret. Filip var godt innsatt i GT. Han kjente til profeten Jesaias

For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herreveldet er lagt på hans skulder, og hans navn skal være: Underfull Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far og Fredsfyrste.

Jes 9,6

Men Natanael er skeptisk. Nasaret ligger tydeligvis i et strøk en ikke kan vente all verden fra og byen er ikke nevnt i GT. Messias kan umulig komme herfra. Filip har bare ett råd: **Kom og se!** Så fører Filip Natanael til Jesus. Her skjer det et møte der troen springer frem. Løftene i GT har gått i oppfyllelse og Natanael bryter ut i en bekjennelse til Jesus at han er Guds Sønn. Jesus er sann Gud og sant menneske. Det er ordet som ble kjød og tok bolig i blant oss.

Det er gjennom å høre evangeliet at troen skapes. Det nytter ikke å argumentere og overbevise mennesker. Inviterer dem til å komme og høre og se. Det er viktig at mennesker kommer under ordet høre og at love og evangelium forkynnes. Hvordan skal de ellers få troen?

På hvilket grunnlag ble så disse 4 disiplene utvalgt? Grunnlaget er evangeliet om Jesus Kristus. Noe annet grunnlag og mandat har vi ikke.

Går vi til apostlenes personlige egenskaper så kan vi undre oss over om Jesu har gjort et godt valg. Ta Peter – han som fornektet Jesus 3 ganger eller Thomas som tvilte eller alle apostlene som ble redde og flyktet og Judas som fornektet han. Det var noen skrøpelige menn som sviktet gang å gang og hadde seint for høre og lære hva Jesus hadde sagt.

På samme måte må jeg også konstatere at de redskap Jesus har utvalgt til prester og ledere i bekjennelseskirken er heller ikke så mye skryte av. Vi har store mangler og feil å svare for.

Poenget er at det er ikke våre egenskaper – gode eller dårlige som er utgangspunktet.

1 Kor 1,26-31 Brødre, tenk på hvem dere selv er, dere som ble kalt: ikke mange vise, menneskelig talt, og ikke mange med makt eller av fornem ætt. 27 Men det som går for å være uforstandig i verden, utvalgte Gud seg for å gjøre de vise til skamme. Det som regnes som svakt i verden, utvalgte Gud seg for å gjøre det sterke til skamme. 28 Det som står lavt i verden, det som blir foraktet, det som ingenting er, det utvalgte Gud seg for å gjøre til intet det som er noe, 29 for at ikke noe menneske skal rose seg overfor Gud. 30 Dere er hans verk ved Kristus Jesus, han som er blitt vår visdom fra Gud, vår rettferdighet, belligjørelse og forløsning, 31 for at den som roser seg, skal rose seg av Herren, slik det står skrevet.

Vi har vår bekjennelse. Jesus Kristus er Herre. Han er det Guds lam som bærer verdens synd.

Den skal vi være trofaste mot og tålmodige i å holde fram.

Det er klippen vi bygger vår kirke på. Når stormene kommer vil den stå fast. Herren har lovet å være med alle dager og holde sin hånd over oss.

Gud velsigne dere alle.

Amen.